

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 12 februari 1942 kl. 12 m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande i anledning av väckt motion om viss ändring i stadgan angående hotell- och pensionatrörelse.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 108, har herr *Gustaf Karlsson* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av stadgan den 8 juni 1917 angående hotell- och pensionatrörelse, att de i motionen angivna synpunkterna bliva tillgodosedda.

Motionen.

Inom andra kammaren har en likalydande motion, nr 157, väckts av herr *Svensson* i Ljungskile.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen II: 157.

Vid förra årets riksdag väcktes motioner, I: 69 och II: 229, av i stort sett 1941 års riks- samma innehåll som den nu till behandling föreliggande motionen. dag.

Förra årets motioner hänvisades till respektive kammares andra tillfälliga utskott, vilka efter att ha hört bl. a. åtskilliga länsstyrelser avstyrkte motionerna. Första kammarens andra tillfälliga utskott yttrade i sitt utlåtande, nr 4, följande:

»Den i motionen föreslagna ändringen av gällande stadga angående hotell- och pensionatrörelse går ut på att i byggnad, som är avsedd att samtidigt härbärgera högst sexton gäster samt innehåller högst åtta därför avsedda rum, må under kortare tid av året, förslagsvis 1 juni—30 september, uthyras rum till sommargäster under samma förutsättningar som nu gälla då för hotell- och pensionatrörelse användes byggnad, som innehåller allenast högst fyra för gästernas härbärgerande avsedda rum och ej är avsedd för mottagande samtidigt av flera gäster än åtta. För drivande av pensionatrörelse av sistnämnda slag erfordras enligt hotell- och pensionatstadgan ej tillstånd av länsstyrelse utan endast att, innan rörelsen börjar, anmälan därom göres hos närmaste polismyndighet. De i stadgan meddelade föreskrifterna om skydd mot eldfara samt rörande kontroll över resande — utom i vad avser utlänningar — gälla icke heller för dylika mindre hotell och pensionat.

Vad angår de i stadgan meddelade föreskrifterna avseende skydd mot eldfara må framhållas, att länsstyrelse äger långt gående möjlighet att meddela dispens från dessa föreskrifter. Beträffande den kategori av hotell- och pensionat, som avses i motionen, gäller för övrigt, att vissa av de i stadgan meddelade föreskrifterna om skydd mot eldfara över huvud icke äga tillämpning; erforderliga säkerhetsföreskrifter skola i stället meddelas av vederbörande länsstyrelse. Såsom framgår av flera av de i ärendet avgivna yttrandena synas länsstyrelserna inskränka sig till att föreskriva sådana åtgärder, som äro oundgängligen nödvändiga ur brandsäkerhetssynpunkt. Enligt utskottets uppfattning är det sålunda redan nu sört för att innehavare av hotell- och pensionatrörelse icke skall behöva betungas med kostnader för brandskyddsåtgärder i större utsträckning än säkerhetsintresset kräver.

Att beträffande pensionat- och hotellrörelse av den storleksordning som avses i motionen icke fordra iakttagande av några brandsäkerhetsföreskrifter anser utskottet icke tillrådligt. Vad härefter angår kontrollen över resande finner utskottet, i likhet med vad som uttalats av flera i ärendet hörda länsstyrelser, icke välbetänkt att under nuvarande förhållanden uppmjuka därom meddelade bestämmelser. Ur ekonomisk synpunkt torde för övrigt de skyldigheter med avseende å dylik kontroll, som åligga hotell- och pensionat innehavare, vara av ringa betydelse.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att ifrågavarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.»

Vardera kammaren biföll sitt utskotts hemställan.

Utskottet.

I förhållande till de vid förra årets riksdag i ämnet väckta motionerna innehåller nu föreliggande motion en nyhet i det att motionären alternativt ifrågasätter att det med motionen avsedda syftet att begränsa hotell- och pensionatstadgans tillämpningsområde skulle kunna ernås genom en ändring av den uti 1 § i stadgan givna definitionen å hotell- och pensionatrörelse. Denna definition är av följande lydelse: »Med hotell- eller pensionatrörelse förstås i denna stadga sådan verksamhet, som avser att åt resande eller andra mot betalning tillhandahålla möblerad bostad, vare sig ensamt eller i förening med förplägnad. Med hotell- eller pensionat förstås byggnad eller lägenhet, som användes för drivande av rörelse, varom nu är sagt.» Av förarbetena till stadgan framgår, att man varit medveten om att stadgan genom denna definition skulle erhålla ett vidsträckt tillämpningsområde men att detta icke ansetts innebära någon olägenhet med hänsyn till i stadgan givna undantagsbestämmelser för mindre hotell och pensionat. Liksom utskottet vid förra årets riksdag icke ansåg sig böra tillstyrka ytterligare undantagsbestämmelser i fråga om uthyrning av rum till sommargäster i byggnad, som är avsedd att samtidigt härbärgera högst sexton gäster samt innehåller högst åtta därför avsedda rum, anser utskottet lika litet skäl föreligga att på motsvarande sätt uppmjuka föreskrifterna i stadgan genom en ändrad definition å begreppet hotell- eller pensionatrörelse.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 12 februari 1942.

På utskottets vägnar:

IVAR EKSTRÖMER.

Närvarande: herrar *Ekströmer, Heüman, Theodor Magnusson, J. Albert Andersson, Franzon, von Horn, Elowsson och Emil Petersson.*

Reservation

av herr *Emil Petersson.*